

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/209/2022
Identifikačné číslo spisu:	5120205706
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5120205706.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: K. A., narodený XX. K. XXXX, trvale bytom H., adresa na doručovanie: Q., J. XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou POLÁČEK & PARTNERS s. r. o., so sídlom Bratislava, Hurbanovo nám. 1, IČO: 50 568 124, proti žalovanému: DOXXbet, s. r. o., so sídlom Žilina, Kálov 356, IČO: 46 831 878, zastúpenému advokátkou JUDr. Sabinou Hodoňovou, PhD., so sídlom Žilina, Mariánske nám. 31, o zaplatenie 7.755,96 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 46C/37/2020, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. mája 2022 sp. zn. 10Co/145/2021-485, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 31. mája 2022 sp. zn. 10Co/145/2021-485 vo výroku II. a III. z r u š u j e a vec mu vracia v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 30. júna 2021 č.k. 46C/37/2020-375 rozhodol: Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 265 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 265 eur od 24. decembra 2019 do zaplatenia, zastavuje (výrok I.). Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.755,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.755,96 eura od 16. apríla 2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietá (výrok III.). Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 93,40 % (výrok IV.).

1.1. Žalobca sa svojou žalobou z 18. mája 2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 8.020,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 24. decembra 2019 až do zaplatenia a náhrady trov konania, ktorú odôvodnil tým, že na svoj hráčsky účet s loginom A.P. , zriadený dňa 23. septembra 2018 na webovom portáli doxxbet.sk spoločnosti DOXXbet, s.r.o., Kálov 356, Žilina, IČO: 46 831 878, vložil v časovom rozmedzí od 23. septembra 2018 do 5. decembra 2019 sumu 3.901,96 eura. Taktiež vložil sumu 4.119 eura na svoj hráčsky účet zriadený dňa 24. novembra 2017 s užívateľským menom K. na portáli betX.sk, ktorý prevádzkovala spoločnosť JUNIOR GAME spol. s r.o., Kálov 365, Žilina, IČO: 31 399 878 ako právny predchodca spoločnosti DOXXbet, s. r. o., Kálov 356, 010 01 Žilina, IČO: 46 831 878. Zároveň uviedol, že je osobou trpiacou duševnou poruchou - patologické hráčstvo, ktorá ho robila neschopným disponovať finančnými prostriedkami a

majetkovými hodnotami od 3. mája 2015 dodnes a dané vklady boli preto neplatným právnym úkonom, a došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

1.2. Súd spor právne posúdil podľa § 3 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1, § 38 ods. 2, § 39, § 451 ods. 1 a 2, § 454, § 455 ods. 2, § 456, § 458 ods. 1 až 3, § 845 ods. 1, § 846 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“), § 2 písm. a) až h), § 3 ods. 1 až 3, § 9, § 35 ods. 1 až 11, § 35a ods. 1 až 6, § 33 ods. 1 a 2 zákona č. 171/2005 Z.z. o hazardných hrách, § 34 ods. 1 až 6 zákona č. 30/2019 Z.z.

1.3. Konanie v časti o zaplatenie sumy 265 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 265 eur od 24. decembra 2019 do zaplatenia vzal žalobca späť. Z vykonaného dokazovania mal súd mal preukázané, že žalobca e-mailovým podaním zo dňa 7. novembra 2017 požiadal žalovaného o nemenné zrušenie hráčskeho účtu a požiadal ho do budúcnosti o zákaz vytvorenia nového konta na meno: K. A., narodený XX. K. XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX Q., e-mail: K.A.P. , z dôvodu zdravotných problémov a liečením diagnózy F63. Obdobnou žiadosťou zo dňa 8. novembra 2017 požiadal žalobca spoločnosť betx.(právneho predchodcu žalovaného). Žalobca sa však opätovne na tomto portáli registroval, mal hráčske konto s údajmi: K. A., Emailová adresa: A.P. K.:A.P.>, užívateľské meno: K., Adresa: J. XXX/XX, XXX XX, Q., dátum narodenia: XX. K. XXXX, dátum registrácie: 24. novembra 2017. Tento hráčsky účet žalobcu bol zrušený dňa 28. februára 2018. Podľa vyjadrenia Úradu pre reguláciu hazardných hier zo dňa 15. júna 2021 ako aj z upozornenia na zákaz hier, je žalobca zapísaný v Registri vylúčených osôb, a to najneskôr od 10. decembra 2019, ktorý trvá v čase rozhodovania súdu. Žalobca svoj nárok preukazoval lekáskymi správami deklarujúcimi jeho diagnózu - patologické hráčstvo (gambling), predovšetkým znaleckým posudkom č. 12/2020 vypracovaného K. Q. Q., znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie: Psychiatria. Žalovaný znalecký posudok namietal a nenavrhol v tomto smere vykonať iný dôkaz. Zo záverov znaleckého dokazovania mal súd preukázané, že u žalobcu bola diagnostikovaná duševná porucha - patologické hráčstvo najneskôr 13. marca 2017 a ide o poruchu pretrvávajúcu. Dospel preto k záveru, že právne úkony realizácie vkladov na hráčske účty u žalovaného urobil žalobca v stave duševnej poruchy. Nakoľko žalovaný úspešne nepreukázal námietky voči záverom znaleckého dokazovania, ani vo vzťahu k tvrdeniam, že sa žalobca vkladmi na hráčsky účet nezúčastnil na hazardnej hre, mal súd za to, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalobca tvrdené duševné ochorenie preukázal, naopak žalovaný dôkazné bremeno neuniesol, pričom má v hernom pláne upravenú možnosť overenia totožnosti hráča, a to v bode 5.3 registrácia (ako prevádzkovateľ si vyhradzuje právo kedykoľvek od hráča vyžiadať uspokojujúce identifikačné doklady totožnosti) a svoju povinnosť žiadať identifikáciu dokladom totožnosti zanedbal (§ 35 ods. 1 a 7 zákona č. 171/2005 Z.z. účinného do 28. februára 2019 a následne zákona č. 30/2019 Z.z. o hazardných hrách). Preto súd žalobe v zostávajúcej časti (po späťvzatí v sume 265 eur) vyhovel, žalovaného zaviazal na úhradu sumy 7.755,96 eura a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému podľa § 255 a § 256 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 31. mája 2022 sp. zn. 10Co/145/2021-485 po odvolaní žalovaného voči výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol nasledovne: Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 7.755,96 eura s úrokom z omeškania 5 % od 16. apríla 2020 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zmenil tak, že žalobu zamieta (výrok I.). Nedotknutým zostáva rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie 265 eur s úrokom z omeškania 8 % od 24. decembra 2019 do zaplatenia a vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (výrok II.). Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2.1. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania dospel k právnemu záveru, že nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného a že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. V tejto súvislosti uviedol, že samotným vkladom, resp. prevedením finančných prostriedkov na hráčsky účet, žalobca neprestal byť majiteľom týchto prostriedkov, resp. im zodpovedajúcej pohľadávky voči žalovanému; a teda ani žalovaný sa nestal majiteľom vložených prostriedkov. Uviedol, že podľa § 31 ods. 1 zákona č. 30/2019 Z.z., je podmienkou účasti hráča na internetovej hre jeho registrácia a zriadenie hráčskeho účtu. Hráčsky účet slúži najmä na správu finančných prostriedkov hráča, hernej histórie a identifikačných údajov hráča, z čoho vyplýva, že hráčsky účet predstavuje prostriedok alebo nástroj účasti hráča na hazardnej hre, avšak samotným vkladom hráč nenakladá so svojimi finančnými prostriedkami takým spôsobom, že by to mohlo založiť bezdôvodné obohatenie

poskytovateľa/prevádzkovateľa hazardnej hry. Tiež je podľa súdu zrejmé, že žalobca finančné prostriedky, ktoré vložil na svoje hráčske účty, následne použil na stávkovanie. Nakoľko je súd viazaný vymedzením nároku v žalobe a žalobca poukazoval výlučne na vklady na hráčske účty, nemohol byť v spore úspešný, pretože až týmito ďalšími právnymi úkonmi žalobcu (stávkami) mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného. K námietke žalobcu o neplatnosti zmluvného vzťahu odvolací súd uviedol, že ide o nové tvrdenie v odvolacom konaní bez splnenia podmienok (§ 366 CSP). Nad rámec uviedol, že je náležitým tvrdenie žalovaného, že bezdôvodne sa mohol prípadne obohatiť najviac ak z vkladov, ktoré na hráčsky účet vložil žalobca, a/ale nie z prostriedkov, ktoré použil z výhry ako vklad na ďalšiu hru (žalovaný argumentoval uvedené pri sume 4.119 eur). Tiež považoval za relevantné tvrdenie ohľadne premlčaného nároku, keď žalovaný tvrdil, že sumu 4.119 eur žalobca vložil na svoj hráčsky účet 24. novembra 2017, pričom zo žaloby ani z iných podaní nie je zrejmé, kedy sa tak stalo. Vzhľadom na podanie žaloby bol potom podľa súdu nárok premlčaný (§ 107 OZ) ohľadom tých platieb/vkladov, ktoré boli realizované na daný hráčsky účet od jeho založenia do 17. mája 2018. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v rozsahu výroku II. a III. dovolanie žalobca z dôvodov, že nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP) a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP). V súvislosti s dovolacím dôvodom § 420 písm. f) CSP namietal žalobca nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nezaoberal absolútnou neplatnosťou právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným z dôvodu, že žalobca urobil právny úkon v duševnej poruche, ktorá ho robila na tento úkon nespôsobilým, pričom tak mal urobiť ex offio. V ďalšom namietal, že odvolací súd vo veci nenariadil pojednávanie, aj keď na rozdiel od rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, iným spôsobom vyhodnotil dôkazy, najmä výpisy z účtov a s tým spojené platby na hráčske účty (odvolací súd uviedol, že nie je zrejmé, kedy boli vklady) a dovolateľ nemal možnosť sa k nim vyjadriť, aj keď odvolací súd z dôkazov vyhodnotil iné skutkové zistenia. V súvislosti s dovolacím dôvodom § 421 ods. 1 písm. b) vymedzil dovolaciu otázku nasledovne: „Je subjekt, ktorý preukázateľne podľa znaleckých posudkov nie je spôsobilý (schopný) disponovať finančnými prostriedkami a majetkovými hodnotami a ani uzatvárať zmluvy a dohody týkajúce sa nakladania s finančnými prostriedkami a majetkovými hodnotami, spôsobilý uzatvoriť dohodu (zmluvu) s prevádzkovateľom hazardnej hry o vytvorení hráčskeho účtu, ktorá ho ďalej oprávňuje nakladať s týmito prostriedkami za účelom stávkovania?“ a namietal, že odvolací súd pochybil, keď nevykonal komplexné právne posúdenie, kde v prvom rade mal vyriešiť túto otázku podľa § 38 ods. 2 OZ a až následne sa venovať platnosťou vkladov a následne stávk.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal dovolanie ako nedôvodné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je prípustné i dôvodné, a preto treba rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa

potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Dovolateľ v súvislosti s vadou § 420 písm. f) CSP namietať nedostatočné odôvodnenie odvolacieho súdu, a nesprávny procesný postup, keď odvolací súd nenariadil pojednávanie.

11.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

11.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor) znemožňujúca účastníkovi (strane sporu) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 8Cdo/56/2017).

11.3. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady znátočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

11. 4. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak

dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP). Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP). Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP).

13. Odvolací súd je ako riadny opravný súd, teda súčasne aj skutkovým súdom. Úvahy odvolacieho súdu o správnosti skutkových záverov súd prvej inštancie sú však značne obmedzené. Odvolací súd je totiž v zásade viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. Iba v prípade, ak má pochybnosti o jeho správnosti, má možnosť dospieť k iným skutkovým záverom, a to vtedy, ak tieto vyplývajú z poznatkov, ktoré odvolací súd získal tým, že opakoval dôkazy vykonané súdom prvej inštancie alebo vykonal nové dôkazy. Podmienenie zmeny skutkových záverov ustálených súdom prvej inštancie opakovaním alebo vykonaním nových dôkazov vyplýva z požiadavky rešpektovania zásady priamosti a ústnosti civilného konania. V odvolacom konaní je ale dôležitá aj iná stránka priamosti, nielen pre zisťovanie skutkového základu rozhodnutia, ale aj pre odchýlenie sa od skutkových zistení súdu prvej inštancie. Pri opakovaní a doplnení dokazovania je teda zásada priamosti oproti súdu prvej inštancie ešte sprísnená, pričom pre opakovanie dôkazov platia tie isté procesné postupy ako pri vykonávaní pôvodného dôkazu. Z uvedeného vyplýva, že predpokladom zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam je, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, tvoriacemu podklad pre rozhodnutie v danej veci (sp. zn. 5Cdo/131/2009). Z rozhodnutia sp. zn. 2MCdo/8/2024 vyplýva, že je neprípustné, aby odvolací súd k svojim odlišným skutkovým zisteniam dospel len na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Na to, aby ich mohol inak zhodnotiť, ich musí v odvolacom konaní opäť vykonať. Ak by sa odvolací súd odchýlil od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez toho, aby rešpektoval povinnosť opakovania alebo doplnenia dokazovania, zasiahol by do ústavne zaručeného práva účastníka konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, do obsahu ktorého patrí aj to, že odvolací súd sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvoinstančným súdom len po doplnení alebo opakovaní dokazovania, ktorého výsledky opravnému súdu umožnia vlastné, prípadne aj odlišné hodnotenie dôkazov (por. napríklad rozhodnutia ústavného súdu II. ÚS 387/2010, II. ÚS 506/2013). Z uvedeného vyplýva, že aj pri odlišnom skutkovom posúdení (v dôsledku odlišného posúdenia, resp. vyhodnotenia vykonaných dôkazov), musí odvolací súd nariadiť pojednávanie a dokazovanie zopakovať (§ 384 ods. 1 a § 385 CSP).

14. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie dospel k inému (opačnému) právnomu záveru, keď na rozdiel od neho žalobu zamietol s odôvodnením, že k bezdôvodnému obohateniu žalovaného nedošlo. Vychádzal pritom z tvrdení žalobcu, že previedol finančné prostriedky na hrácke účty a z uvedeného mal za to, že samotným vkladom (resp. prevedením finančných prostriedkov) na hrácky účet sa žalovaný nestal majiteľom vložených prostriedkov a nemohol sa tak prípadne bezdôvodne obohatiť. Odvolací súd sa preto odchýlil od skutkových zistení súdu prvej inštancie a mal doplniť dokazovanie, resp. nemohol iba na základe dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie dospieť k iným skutkovým zisteniam bez toho, že by tieto dôkazy nezopakoval a potom rozhodol pokiaľ ide o právne posúdenie sporu inak. Je neprípustné, aby odvolací súd bez zopakovania týchto dôkazov tieto dôkazy iba prehodnotil (§ 383, § 384 ods. 1, 2 CSP) a nezadovážil si tak rovnocenný poklad pre odlišné hodnotenie dôkazov podľa § 191 CSP. Ide preto o tak závažné pochybenie odvolacieho súdu, ktoré znemožnilo dovolateľovi realizovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

15. S poukazom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou konania podľa § 420 písm. f) CSP. S poukazom na zistenú vadu vedúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia sa dovolací súd už nezaoberal ďalšími dovolacími námietkami.

16. Vzhľadom na zistenie, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá

skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu uznesením zrušil vo výroku II. a III. (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil tomuto súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

17. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.